

آیین‌نامه همایش‌های علمی

تاریخ تصویب	تاریخ ابلاغ	شماره نامه ابلاغ
۱۳۹۷/۱۰/۲۲	۱۳۹۷/۱۰/۲۴	۱۱/۲۶۸۴۷۲

مقدمه

برگزاری همایش‌های علمی، به عنوان بخشی از فرآیند مدیریت دانش، نقش مهمی در تقویت ارتباط میان اعضای جامعه علمی، تبادل اندیشه و اشاعه دستاوردهای پژوهشی در جامعه را دارد. آیین‌نامه حاضر برای ایجاد همسویی و نظام‌مندی در برگزاری و ثبت همایش‌های علمی داخلی، اعم از منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی، همچنین به منظور اجرای تصویب نامه هیئت وزیران به شماره ۵۷۲۱/ت/۴۹۹۲۸ مورخ ۹۳/۱/۲۶ در خصوص نحوه برگزاری همایش‌های بین‌المللی توسط دانشگاه‌ها، مؤسسات آموزش عالی، پژوهشی و فناوری تابع ضوابط هیئت‌های امنا تدوین شده است. موسسه‌های مشمول این آیین‌نامه، با رعایت ضوابط مندرج در این آیین‌نامه، می‌توانند نسبت به برگزاری همایش‌های علمی اقدام نمایند. به همایش‌هایی که منطبق بر ضوابط این آیین‌نامه نباشد، امتیازی تعلق نمی‌گیرد.

ماده ۱. تعاریف و اختصارات

وزارت: وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

معاونت: معاونت پژوهش و فناوری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

مؤسسه: دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی، پژوهشی و فناوری دارای موافقت قطعی از شورای گسترش آموزش عالی، انجمن‌های علمی و پارک‌های علم و فناوری، مراکز رشد و شهرک‌های علمی تحقیقاتی دارای مجوز فعالیت از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

همایش علمی: هرگونه گردهمایی علمی، پژوهشی و فناوری که دانشگاه‌ها، مؤسسات آموزش عالی، پژوهشی و فناوری، انجمن‌های علمی، پارک‌های علم و فناوری، و شهرک‌های علمی و تحقیقاتی آن را با یکی از عناوین زیر برگزار کنند:

- **کنگره:** شرکت‌کنندگان آن برای بحث و تبادل نظر و تصمیم‌گیری درباره موضوعی ویژه گرد هم می‌آیند. کنگره در سطح ملی یا بین‌المللی و به صورت دائمی یا موقت برگزار می‌شود. بیشتر کنگره‌های بین‌المللی و جهانی سالانه برگزار می‌شوند. کنگره غالباً چند روز طول می‌کشد و دارای چندین جلسه هم‌زمان است.
- **کنفرانس:** جلساتی علمی با شکل و ماهیتی تخصصی‌تر از کنگره که در آن تعداد زیادی مقاله به صورت سخنرانی یا پوستر ایراد می‌شود. کنفرانس در سطح داخلی یا بین‌المللی، ظرف مدت یک یا چند روز و در یک نوبت یا ادواری بر اساس موضوعی خاص برگزار می‌شود. کنفرانس‌ها معمولاً در دو قالب، با تکیه بیشتر بر جنبه آموزشی در موضوعات پیشرفته و تخصصی یا با تکیه بیشتر بر جنبه‌های پژوهشی و نوآورانه موضوعی تخصصی برگزار می‌شوند.
- **سمپوزیوم:** جلساتی علمی که در آن کارشناسان یک فن دیدگاه خود را درباره موضوعی واحد از نگاه‌های متفاوت بیان می‌کنند و به بحث و تبادل نظر می‌پردازند. هدف نهایی سمپوزیوم آگاه شدن کارشناسان فن از دیدگاه‌های همکاران و آخرین تحولات و یافته‌های رشته‌ی تخصصی خود است. معمولاً در سمپوزیوم‌ها در خصوص مسائل مورد بحث راهکارهایی پیشنهاد می‌شود.
- **سمینار:** سلسله سخنرانی‌های معمولاً یک‌روزه که در آن صاحب‌نظران برای طرح یا بررسی یک یا چند

مسئله تخصصی و ارائه و مبادله یافته‌های جدید گرد هم می‌آیند. سمینار در سطح محلی، ملی و بین‌المللی تشکیل می‌شود، تعداد شرکت‌کنندگان آن محدود است و موضوع آن معمولاً با داوری منسجم اولیه همراه نیست. برنامه کاری سمینار با هدف تقویت مهارت‌های افراد شرکت‌کننده تنظیم می‌شود.

- نشست علمی: جلسه مستقلی است با حضور تعداد محدودی کارشناس صاحب‌نظر در یک عنوان علمی برای بحث و تبادل نظر با هدف هم‌سطح‌سازی اطلاعات و نقد و تحلیل موضوعی خاص برگزار می‌شود.

همایش مشترک: همایشی است که توسط بیش از یک مؤسسه (غیر از حامیان و مؤسساتی که لوگو (نشان‌واره) یا نام آنها در مستندات همایش ذکر می‌شود) برگزار می‌شود. مشارکت مؤسسات در همایش‌های بین‌المللی به تأیید هیئت امناء و در همایش‌های داخلی به تأیید معاونت پژوهش و فناوری «مؤسسه»/ رئیس انجمن می‌رسد.

همایش مستقل: همایشی است که توسط فقط یک مؤسسه برگزار می‌شود (این نوع همایش‌ها می‌توانند حامیان و مؤسسات همکار داشته باشند و نام آنها را در مستندات همایش درج نمایند).

تبصره ۱: برگزاری همایش در اماکن مربوط به مؤسسه‌ای علمی به منزله مشترک بودن آن مؤسسه در برگزاری یا معتبر شناخته شدن آن همایش نیست و برگزارکننده اجازه استفاده از عنوان و لوگوی مؤسسه علمی را ندارد.

ماده ۲. اهداف

- ۱-۲. ارتقای سطح کیفی و اثربخشی همایش‌های علمی
- ۲-۲. سامان‌دهی و نظام‌مند کردن همایش‌ها و مقالات آنها در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) به منظور تقویت شبکه علمی کشور
- ۳-۲. افزایش نقش همایش‌های علمی در چرخه مدیریت دانش کشور

ماده ۳. سطح همایش علمی

- ۱-۳. همایش منطقه‌ای: همایشی علمی که با شرکت صاحب‌نظران درباره موضوعات منطقه جغرافیایی خاصی در داخل کشور یا کشورهای منطقه برگزار می‌شود و مسائل یا نوآوری‌ها و تبادلات علمی آن منطقه را بررسی می‌کند.
- ۲-۳. همایش ملی: همایشی است که با هدف بررسی موضوعات علمی در سطح ملی و با شرکت صاحب‌نظران از سراسر کشور به زبان فارسی برگزار می‌شود.
- ۳-۳. همایش بین‌المللی: همایشی که با هدف فرامنطقه‌ای و بین‌المللی و مشارکت یک یا چند سازمان یا انجمن تخصصی خارجی برگزار می‌شود و همه یا شماری از سخنرانان و مقاله‌های علمی آن باید به زبان‌های غیرفارسی ایراد شود.

ماده ۴. ویژگی‌های همایش علمی

- ۱-۴. ویژگی‌های کلی
- ۱-۱-۴. موضوع و محورهای همایش علمی باید با یک حوزه خاص علمی یا بین‌رشته‌ای مرتبط باشد. موضوعات پراکنده و نامرتب در همایش علمی پذیرفته نمی‌شود.
- ۲-۱-۴. موضوع و محورهای همایش علمی باید با زمینه فعالیت و مأموریت «مؤسسه» مرتبط و هماهنگ

باشد.

۳-۱-۴. مؤسسه برگزارکننده باید در موضوع همایش علمی دارای جایگاه علمی و عضو هیئت علمی مرتبط باشد.

۴-۱-۴. همایش نباید مجازی و غیرحضوری برگزار شود.

۵-۱-۴. همایش باید دارای وبگاه اختصاصی باشد که همه اطلاعات مربوط به همایش در آن ارائه شود.

۶-۱-۴. همایش و مقالات آن در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) ثبت شود.

۷-۱-۴. کارگروه علمی تخصصی مقالات همایش را داوری کند.

۸-۱-۴. مقاله‌های علمی به صورت سخنرانی حضوری/ پوستر یا از طریق ویدئو-کنفرانس ارائه شود.

۹-۱-۴. مقاله‌های همایش در مجموعه چکیده مقالات/ مقالات به صورت الکترونیکی یا چاپی منتشر شود.

تبصره ۲: در کنار همایش‌های علمی بر اساس موضوع همایش می‌تواند کارگاه اقماری، نمایشگاه تجهیزات، نمایشگاه منابع علمی، نمایشگاه صنایع مرتبط و نمایشگاه شرکت‌های دانش‌بنیان برگزار شود.

۲-۴. ویژگی‌های همایش‌های علمی بین‌المللی داخل کشور

۱-۲-۴. همایش با مشارکت علمی و حمایت مالی یک یا چند انجمن تخصصی خارجی که دارای فعالیت علمی، پژوهشی و فناوری باشد، برگزار شود.

۲-۲-۴. شماری از سخنرانی‌ها و مقالات را شرکت‌کنندگان خارجی ایراد کنند.

۳-۲-۴. مؤسسه متقاضی سابقه برگزاری حداقل یک همایش بین‌المللی را داشته باشد یا با مشارکت سایر مؤسسات واجد شرایط که سابقه برگزاری حداقل یک همایش بین‌المللی علمی را داشته‌اند همایش را برگزار کند. مشارکت باید به تأیید هیئت امنای مؤسسه برگزارکننده برسد. همایش‌های دوره‌ای بین‌المللی که معمولاً با همکاری چند کشور برگزار می‌شوند از این قاعده مستثنا هستند.

۴-۲-۴. تمام فراخوان‌ها، پوسترها، بنرها و بروشورها به زبان فارسی و یک زبان خارجی (انگلیسی و ...) باشند.

۵-۲-۴. به ازای هر موضوع حداقل یک سخنران مدعو خارجی از مراکز علمی خارج از ایران با رعایت تنوع جغرافیایی شرکت کند. حداقل ۱۵ درصد ایرادکنندگان مقالات از مراکز علمی سایر کشورها باشند.

ماده ۵. مؤسسه‌های برگزارکننده همایش علمی

مؤسسه‌های آموزش عالی، پژوهشی و فناوری دارای موافقت قطعی از شورای گسترش آموزش عالی، پارک‌های علم و فناوری، مراکز رشد و شهرک‌های علمی تحقیقاتی و انجمن‌های علمی دارای مجوز فعالیت از وزارت، می‌توانند طبق جدول ذیل اقدام به برگزاری همایش کنند:

تبصره ۳: مؤسسه مکلف است سطح همایش علمی را در کلیه مکاتبات رسمی، بنرها، گواهی‌ها و نیز سامانه اطلاع‌رسانی ذکر کند، در غیر این صورت بدون اعتبار است.

تبصره ۴: مؤسسات مشمول و واجد شرایط بر اساس جدول ۱ آیین‌نامه می‌توانند، به صورت مستقل یا مشترک نسبت به برگزاری همایش اقدام نمایند.

جدول ۱. مؤسسه‌های برگزارکننده همایش‌های علمی و نوع همایش‌های قابل برگزاری

ردیف	مؤسسه	شرایط برگزاری همایش
۱	دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی و پژوهشی	می‌توانند همایش‌های منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی را در صورت دارا بودن شرایط ذیل برگزار نمایند: ۱. دارا بودن مجوز قطعی «مؤسسه» از شورای گسترش و برنامه‌ریزی آموزش عالی ۲. دایر بودن رشته تخصصی مرتبط با موضوع همایش در آن «مؤسسه» با استعلام از شورای گسترش و برنامه‌ریزی آموزش عالی ۳. دارا بودن گروه پژوهشی و یا آموزشی در رشته تخصصی مرتبط با موضوع همایش در آن «مؤسسه» ۴. دارا بودن ۵ نفر عضو هیات علمی تمام وقت همان «مؤسسه» با مدرک دکترا در حوزه تخصصی مرتبط با موضوع همایش برای برگزاری همایش در سطح «منطقه‌ای و ملی» ۵. دارا بودن ۱۰ نفر عضو هیات علمی تمام وقت همان «مؤسسه» با مدرک دکترا در حوزه تخصصی مرتبط با موضوع همایش برای برگزاری همایش در سطح «بین‌المللی» ۶. دارا بودن زیرساخت‌های لازم، امکانات و تجهیزات کافی برای برگزاری همایش ۷. دارا بودن حداقل ۱۰ سال قدمت تاسیس «مؤسسه» بر اساس مجوز قطعی شورای گسترش و برنامه‌ریزی آموزش عالی
۲	انجمن‌های علمی	الف: انجمن‌های علمی با رتبه A و B ۱. می‌توانند همایش‌های منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی برگزار نمایند. ب: انجمن‌های علمی با رتبه C و D ۱. می‌توانند همایش‌های منطقه‌ای و ملی برگزار نمایند. ۲. برای برگزاری همایش بین‌المللی فقط با همکاری فعال یکی از انجمن‌های علمی با رتبه A و B می‌توانند اقدام کنند.
۳	پارک‌های علم و فناوری، مراکز رشد و شهرک‌های علمی تحقیقاتی	الف: پارک‌های علم و فناوری، مراکز رشد سطح ۱ و شهرک‌های علمی تحقیقاتی می‌توانند همایش‌های منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی برگزار نمایند. ب: سایر پارک‌های علم و فناوری، مراکز رشد ۱. می‌توانند همایش‌های منطقه‌ای و ملی برگزار نمایند. ۲. برای برگزاری همایش بین‌المللی فقط با همکاری فعال حداقل یکی از پارک‌های علم و فناوری، مراکز رشد و شهرک‌های علمی تحقیقاتی سطح ۱ می‌توانند اقدام کنند.

ماده ۶. مجوز برگزاری

۶-۱. مجوز برگزاری همایش ملی

معاونت پژوهش و فناوری «مؤسسه» مجوز برگزاری همایش ملی را در صورت احراز شرایط مندرج در مواد ۴ و ۵ با تصویب در شورای پژوهشی «مؤسسه» صادر می‌کند. مجوز برگزاری همایش ملی انجمن‌های علمی پس از تصویب همایش در هیئت مدیره انجمن و بررسی و احراز شرایط آیین‌نامه توسط کمیسیون انجمن‌های علمی «وزارت» صادر می‌شود.

تبصره ۵: در صورت نبود معاونت پژوهش و فناوری در ساختار «مؤسسه»، رئیس «مؤسسه» با تصویب شورای مؤسسه مجوز را صادر می‌کند. صدور مجوز همایش‌های ملی دانشگاه‌های آزاد اسلامی، دانشگاه فرهنگیان، پیام نور، جامع علمی- کاربردی، فنی و حرفه‌ای بر عهده معاونت پژوهش و فناوری سازمان مرکزی آنهاست.

۶-۲. مجوز برگزاری همایش بین‌المللی

۶-۲-۱. به استناد نامه شماره ۵۷۲۱/ت/۴۹۹۲۸ مورخ ۹۳/۱/۲۶ معاون اول رئیس جمهوری، دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی که به استناد مفاد بند ب ماده ۲۰ قانون برنامه پنجم توسعه ملزم

به رعایت قوانین و مقررات عمومی حاکم بر دستگاه‌های اجرایی نیستند و تابع قوانین و مقررات هیئت‌های امناء هستند، در صورت احراز شرایط این آیین‌نامه و تأیید شورای پژوهشی مؤسسه، پس از تصویب هیئت امنای ذیربط نسبت به برگزاری همایش‌های بین‌المللی اقدام می‌کنند.

۲-۲-۶. انجمن‌های علمی پس از تصویب همایش در هیئت مدیره انجمن، در صورت تأیید کمیسیون انجمن‌های علمی «وزارت» نسبت به برگزاری همایش بین‌المللی اقدام می‌کنند.

۳-۲-۶. پارک‌های علم و فناوری و مراکز رشد واحدهای فناور مجاز به برگزاری سمپوزیوم، سمینار، نشست علمی و رویدادهای علمی و فناوری با موضوع فعالیت‌ها و اهداف خود هستند. مجوز برگزاری همایش ملی و بین‌المللی مراکز رشد و پارک‌های وابسته به دانشگاه‌ها، پس از تصویب در شورای پژوهشی و هیات امنای دانشگاه‌ها توسط معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه و مجوز پارک‌های مستقل استانی توسط هیئت امنای پارک صادر می‌شود.

ماده ۷. ضوابط برگزاری همایش

- ۱-۷. ادواری بودن: همایش‌های علمی معمولاً در سال‌های متمادی به صورت منظم و دوره‌ای برگزار می‌شود. در شرایطی که همایشی ادواری برای اولین بار برگزار می‌شود شواهد و دلایل کافی برای تداوم برگزاری آن در آینده وجود داشته باشد.
- ۲-۷. توجیه‌پذیر بودن: برگزاری همایش باید به منظور حل بخشی از نیازهای کشور یا ارائه دستاوردهای نوین برای توسعه کشور، مبتنی بر اسناد بالادستی یا به منظور گسترش مرزهای دانش یا فناوری باشد.
- تبصره ۶: اگر همایش ملی و بین‌المللی با عنوان و موضوعی مشخص در یک سال برگزار شده باشد برگزاری آن در همان سال ممکن نیست.
- ۳-۷. کارگروه علمی و اجرایی: اعضای کارگروه‌های برگزارکننده، اجرایی و علمی باید از شخصیت‌های برجسته علمی کشور در سطح ملی و بین‌المللی باشند. دبیر علمی همایش باید فردی با سوابق علمی مرتبط و متناسب با سطح همایش باشد و پس از انتخاب حکم وی توسط رئیس/ معاون پژوهش و فناوری «مؤسسه» یا رئیس انجمن صادر شود.
- تبصره ۷: دبیر علمی باید دارای حداقل مرتبه دانشیاری و سابقه عضویت در کارگروه علمی همایش معتبر علمی یا بین‌المللی یا سابقه عضویت در هیئت تحریریه و داوری مقالات مجلات معتبر باشد. در موارد خاص، دبیر علمی با تصویب شورای پژوهشی استادیار خواهد بود.
- ۴-۷. در برگزاری همایش توسط دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی، پژوهشی و فناوری باید حداقل ۶۰ درصد از اعضای کارگروه علمی همایش از سایر دانشگاه‌ها، مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی کشور باشند.
- ۵-۷. در صورت برگزاری همایش توسط انجمن‌های علمی توزیع اعضای کارگروه علمی باید به صورت مناسبی از دانشگاه‌ها، مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی، اعضای هیئت علمی بازنشسته، دستگاه‌ها و سازمان‌های مختلف حوزه صنعت و با تخصص مرتبط باشد.
- ۶-۷. کیفیت برگزاری: به منظور حفظ و ارتقای کیفیت همایش‌ها فرآیند برگزاری آنها، شامل تهیه فراخوان و پوستر، داوری مقالات، برنامه‌ریزی و مدیریت نشست‌ها، میزگردها، و کارگاه‌ها، باید با نظم و برنامه زمان‌بندی شده دقیق، به دور از تشریفات و صرف هزینه‌های غیرضرور صورت پذیرد.

۷-۷. زمان تقاضا: تقاضای برگزاری همایش به همراه مدارک لازم دال بر تحقق کلیه بندهای این آیین‌نامه باید در بازه زمانی تعیین شده توسط «مؤسسه»، پیش از تاریخ برگزاری به معاونت پژوهش و فناوری «مؤسسه» یا «هیئت مدیره انجمن» ارائه شود. ذکر اهداف و دلایل توجیهی برای برگزاری همایش در متن تقاضا ضروری است.

۷-۸. در ارتباط با همایش‌های بین‌المللی، مؤسسه موظف است پس از تصویب همایش، بمنظور هماهنگی در امور بین‌الملل، به مرکز همکاری‌های علمی و بین‌المللی وزارت متبوع اطلاع رسانی نماید.

تبصره ۸: برگزارکننده موظف است به منظور جلوگیری از تخلفات علمی سازوکارهایی نظیر استفاده از نرم‌افزارهای تشابه‌یاب را به کار گیرد. همچنین تدابیر لازم را برای جلوگیری از هر گونه فعالیت متضاد با اصول و مبانی نظام جمهوری اسلامی در همایش اتخاذ کند.

تبصره ۹: مسئولیت حفظ کیفیت علمی همایش و رعایت کامل مفاد این آیین‌نامه توسط برگزارکنندگان همایش بر عهده «معاونت پژوهش و فناوری مؤسسه» یا «رئیس انجمن» است.

ماده ۸. هزینه‌های برگزاری همایش

هزینه برگزاری همایش از محل ثبت‌نام و حامیان مالی تأمین می‌شود. مؤسسه می‌تواند بخشی از هزینه همایش را در بودجه سالانه پیش‌بینی نماید. معاونت پژوهش و فناوری «مؤسسه» ها و هیئت مدیره انجمن‌های علمی موظف‌اند بر میزان مبالغ دریافتی و هزینه‌کرد دبیرخانه‌های همایش‌های علمی نظارت داشته باشند.

ماده ۹. ثبت همایش و مقالات آن

۹-۱. مطابق آیین‌نامه ارتقای مرتبه اعضای هیئت علمی آموزشی و پژوهشی و شیوه‌نامه اجرایی آن، به آن دسته از همایش‌های معتبر علمی داخلی امتیاز تعلق می‌گیرد که توسط «مؤسسه» یا انجمن‌های علمی دارای مجوز رسمی از مراجع ذی‌صلاح برگزار و در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) ثبت شده باشند.

بر این اساس، برگزارکنندگان همایش‌های علمی مشمول این آیین‌نامه موظف‌اند قبل از فراخوان مقاله همایش خود را مطابق شیوه‌نامه ثبت همایش در سامانه مربوط در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) ثبت کنند. همچنین پس از برگزاری همایش، برگزارکنندگان باید «مجموعه چکیده مقالات» همایش یا، در صورت تهیه و گردآوری، «مجموعه مقالات همایش» را برای ثبت، طبق شیوه‌نامه مذکور به پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) ارسال کنند.

۹-۲. پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) درخواست‌ها را در کارگروه علمی مربوطه بررسی و در صورت احراز شرایط و رعایت مقررات نسبت به ثبت آنها اقدام می‌کند. بدین منظور، پایگاه مذکور مطابق بند ۱۰ ماده ۵ شیوه‌نامه اجرایی آیین‌نامه ارتقای مرتبه اعضای هیئت علمی و این آیین‌نامه، شیوه‌نامه ثبت همایش‌های علمی را تدوین و اعلام می‌کند.

۹-۳. پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) فقط همایش‌هایی را در سامانه ثبت همایش‌های علمی ثبت می‌کند که بر اساس مفاد این آیین‌نامه و شیوه‌نامه ثبت همایش‌های علمی حائز شرایطند.

۹-۴. معاونت پژوهش و فناوری «مؤسسه»/ هیئت مدیره انجمن موظف است تدابیر مقتضی را برای الزام ثبت

همایش توسط برگزارکنندگان در پایگاه ISC طبق ماده یادشده بیندیشد و هرگونه حمایت مادی و معنوی از برگزاری همایش را منوط به ارائه گواهی ثبت در پایگاه ISC کند.

۹-۵. پایگاه استنادی علوم جهان اسلام (ISC) عناوین همایش‌های علمی‌ای را که گواهی ثبت در این پایگاه را دریافت کرده‌اند به تفکیک سال در سامانه ثبت همایش‌های علمی برای بهره‌برداری ایرادکنندگان مقاله در آن همایش‌ها قرار می‌دهد.

ماده ۱۰. نظارت بر حسن اجرا

نظارت بر حسن اجرای این آیین‌نامه بر عهده معاونت پژوهش و فناوری «وزارت» و در «مؤسسه» بر عهده معاونت پژوهش و فناوری «مؤسسه»، در انجمن‌های علمی بر عهده کمیسیون انجمن‌های علمی «وزارت» و پارک‌های علم و فناوری و مراکز رشد واحدهای فناور بر عهده دفتر برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری امور فناوری وزارت است.

این آیین‌نامه در ۱۰ ماده و ۹ تبصره در تاریخ ۹۷/۱۰/۲۲ به تصویب وزیر علوم، تحقیقات و فناوری رسید و جایگزین آیین‌نامه نحوه برگزاری و ساماندهی همایش‌ها به شماره ۳/۱۶۸۲۱۶ مورخ ۹۳/۰۹/۱۱ و بخشنامه ابلاغی از مرکز هیات‌های امناء و هیات‌های ممیزه «وزارت» به شماره ۱۵/۸۸۷۸۰ مورخ ۹۳/۵/۲۵ می‌شود و از تاریخ ابلاغ لازم‌الاجرا است. همچنین معاونت پژوهش و فناوری وزارت، در صورت نیاز، شیوه‌نامه اجرایی آن را تهیه و ابلاغ می‌نماید.